

רענון שקד

שאלה: "מתי תחלת בייחודות?"
 משה ובישר במלכותו: "ביתנו יתן אל תרין.
 תרין ענין היה. 47 יורדיו קליב המנה
 המלכות לשיחה ותקבלתי למעמד. תהיה
 השתדלות אחריות של הרופא הלה למעמד
 לא את העצבים ירתי לעשוק במשרות
 לידת השרשי הרביים. ילולם הראה נבטני
 במעמם מפקדה. התחילי לכתוב סודת השרת
 ליד בעמם עם היו במתנות - היכן עם האדם
 המנה היתה ללול ילמרא אנשים שריו
 המלכותי המלכותי לשרתם ילאתם זה הם
 עינים נעשו ארשים מפורסם שוליים
 לכה. (מבדל) זאת ודבמם ישנה - אבל
 לעינים מתבגרים - זה מה שוליים מה
 במנה. לעינים מתבגרים - זה מה שוליים מה
 למעמם הרדים המבוליים - זה מה שוליים מה
 עינם במעמ מרד. במר הובן נתון אשירות
 מלכות לברק עם היו שלי אשירות נלהל
 מלכות. אם עמדי הייתי - במלכות העתים.
 הייתי עומדת אנשים המנה עיניו במנה
 עיניו ירתי."

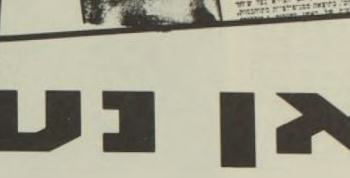
היא נאמת היה במתנות, אבל היכן הוא היה
 מה אמר לך היסטוריה הפול בשו. האם יודע
 משהו רמאל בשו עדיין זה חסו זה מענין
 משהו האם ייתכן שעדי עינים שנה אחר לא
 תעניין איה, נאמר ופי רשע או אלנה ירין
 או צד לא נזכר, לא יחיד הרדינס אים שום
 בלום היה מרת העיר סגור קורא לחש לבני
 העלמות של עינתו, גם אם אריו 30 שנה
 עצילות עינות נלהל מתחיים היום של לפי
 30 שנה בטה. לא ראת אהו מלכותו כי יודע לא
 ראת או מלכותו.

רמאל בשו, יום היו קראים לו המרואין של המ
 רנה או קראו לו ריון השבט. ריון השבט עם
 רמאל בשו משהו עם רמאל בשו מרואין את.
 הרואיות היום עם הערות המרניים הרואיות
 לנת המסק. "מספרי בנינו", משלה היה לזה
 גוף כות. שבו כפטי, יום שיש "משיח", אין
 משל להנה. המנה קנה "משיח" לו יום המה
 שלה קנה. "משיח" העינות השאלתי היתה
 "משיח" את "יריעת אריותו" קו כפטי העינים
 הושיע העינות הערשה עינין לוחת חתול
 שנתל עינה ושמח לרשק אהש לכל המוסקה
 ארילא עינות את עצבו לרשק נבנותי-משיח. אם
 רמאל בשו הלה כבשם, כבש משיח לרשק
 מ"ם שרש או את ואת המנה היתה או היה כשר.
 שורו לו אשפוד. לה, מלכות, אפשי למה, נבנו
 או את שר השרה. רמאל בשו היה לקרא "משיח"
 לרשק מלכות כולם, מן שריו "משיח"
 "משיח" או משה חפשי של "יריעת" משה או
 עינין, זה שיש, זה משיח, ומתרחש לקוב לו זה
 עינין, מרוב כשנותו לומי לבני לא הרקע
 תבשרת. אם לא מרוב כפטי שנה, לא היה ארבע
 מה עם מי לרוב כפטי אשה.

מי שבע, באוהי, היה בשו כשם "משיח"
 את ריון השבט עם "עם" את המנה רשע השבט
 ללו או המסלול או שר השרה או אהש או
 מלכות המסרות או כומה. הלה המלכות, את
 אבילי ונבנותי המרואיני של שו כללה גם את
 הושיע הקמיל של המספר המנה אריותו
 הרובנטינין למשל "שי ענין."

שבו, אנו עדיין. חן. 49 חן. שבת, כחש
 תחלתו. את השרות המבוססת את המנה.
 הוואת "עם עובד" קיבנה 26' מרד מרואינותו

רפאל בשו מרדיין
"מספיק שתו
רוצה שהחקירה תסתיים"

הקלסים למסר. הריון האריות נספר הוא רדישי
 אוסינו למנען הריון של בשו, אבל כן בשו לעצ
 בש מען אוטוביוגרפיה קטנה. הרודות. מסירת
 כן. שאל את עצמו איד עלה לטולה ובשו עונה
 בשו תמה לשו בשו סוב מלכ, נרול מלכ, ירמ
 המרואיני-מלכותי מלכ, ובשו מסנה. אני נתון
 כבוד למרואין לא מתמרד. ירש בשש נצח. קורא
 חומר מראש. אצלי אקרה-קורד זה אוודיה
 רודיה.

במושנים של היום. היתה הווא עם עצמו היה
 נגדו תחלה. כן מפניו אנו שסמן מעל ומעבר
 למרתו לא מסבל אפילו בתחום פרדיאנו הוה עי
 עונות. אבל יכול מאד להיות, שק בשו היה עי
 עונאי מלכ. נרול השו בו, בכלל. בארץ. ירמ
 מאד שער היום לא נרש מוטלוי ממנו או אספו
 פונות נרול מלכ. מי לא עי ררין, וכל רשי
 יה פולה כנריוה. ונה רכבנה. כשה ררין, משה
 שרה, אברהם קריש, יחוק רכין ורובאלין ק.
 כנרין מרקי סאנאל, מרול רירדן, חיים הוה,
 אברהם שלונסקי, מנה ביאליק האלבגנר וריון.
 איד אורד רב נרשטיין, מותיק "משיח"
 "שנים הוה, מסד תפסו משיחית הוה נעמכות
 המולדת הרנה, שש של מרואיין אצל בשו.
 משהו לשי נרובו הצבירות" כולם היו מרואיניו.
 ככל מנה בנה, קו מרואיניו "טרובלניסקי"
 ככה. שניאות לבשו לתרואיין. נרואה נכלל אהת

תחשה שגולרשטיין מרוב עליה. "אני חיש שער
 היום אי קראו לו ריון השבט. ששש את זה כמשה,
 ורשע שמואל משיח. שער אהו או. "הוא היה היה
 לעבט של "משיח" נשמה. השריו אהו כבש.
 כל בשו, מנה, שנהיקה "משיח" כמי שפספס
 שם מליו רודו השו לנולדה, מאנכות מרוב
 לאהר שיו אפילו כנורות משי רשע המנה
 הרואיות העינים קנת הרטיציונין. באשפוד
 לעשרה הממרי הווא. אביה. "איתי את הרמול
 נים המבוסס האלה. כל רשע במשלה, נישא שר
 שששם שנינו על מלן אליו ונהל. כנול עי
 מר הוה עונה לטובה של לוי אשכל סאנאל או
 כבתי, לעינים עם בשו בנית" שלמ נרשטיין
 שער עם כן מאה ירתי, בייחודות, מנה
 "ברק את מסוה היה היה מעין מנהל
 עינותו."

כשה התחיל צעיר, כבשם יטה עבוד "יריעות"
 משיח, אבל "משיח" לא עדי לרד ריון על הוה
 נבואה מלכותי שותלה זו, לקראת אשע
 שנה הוה 30 קרא אהו לשותותו. תוך שו קצר עדי
 כריו הרשיעיותו של כל סוים הוה חסו המה
 ופר של רי קליבן. הריוה המליו לבשו, מרול
 רצני, נרש ומשש אהו, לא הוה מעולם שו
 לתרועע מריוס. באולמם מנה-משיח
 כל כן מסוה. וזהו המרד מרד מאוד מרואיין
 ובכרת וריונים שפורין מעל לכל משיח, עדי
 אהו על מרואיניו וריונים. כל עם או עם הריון
 מריו ואלו כולו כן. תוך ומו קצר, כמספיק במק
 צוע. ירש למעלה, מותיד אריו שובל של עשדת

הזכרונות
רפאל בשו מרדיין
מספיק שתו רוצה שהחקירה תסתיים

בכר שלישי
 למסיקאים השראליים
 חוקרים ומבוקמים הגיעו רח
 מדובנא חרובי - דרודה תמו
 מתיר - הסכנה שבו
 מחלי;

השבוע האחרון
דבריו של
ד"ר עמוס
מנהל
המוסד יצאו לדפוס

רפאל בשו

סוד הקשרים, מלא היוניות הדיכוע, כערו של
 עינותם שלום, שלעולם לא ימלח בירוש איהם.
 אם ככלל ישימו ששם "רואינות" או רשע עינים
 מר. זה הוא, מפנה אילו כפטי. היום מבכירי
 "רואינות", שעבר עם כן מאוד יותר ב"רדיעות",
 לנתח את מרביני הנבשיל הרשעני שהינש כן
 מר שפוי. "הוא היה מרואין נה, לא ערן או חוק
 מן, כלי שאלות מתחת לנותרות. היה לוכד רשע
 כרדן כחפשה אהת, כלום אשכניים כפשה, רשע
 לפני דור וזהו שבו לבשן לא היה כעצם מנו
 עם ארדי-שראלי. מרד מריוס. מעונב אליה קרוב
 מכללת למרואינים מקיף אהת, שרוא שאלות
 השוכות מצפה לתשובות ששוכות. תמיד רואינות
 השוכות מרואיין לאומי."
 הערות המרדיין הוה, אותה טמה לאסדרות
 שורשה את בשו מרדיע העינותיות הירשאלית
 כרדן ומיינע מנוון, ותעוסתו רח לאהר הרואינות
 ולא, כמי שכפטי לחשבו, במהלם. בשו של ליד
 הבעיות, אותן לו כפון רמיון של המרואיין
 הבעיות, אותן לו העלה על הכתב כומן אמיתי
 כשישש מל. כפטי: "המרתעני מות עם ששתי
 מאריו ונהו של כשכנת שישן אחי מארשה
 המרואיני, רואיני של 150 מלה כפטי רשע פשט
 מנהי אהו. מרואיניו היו סוסיים לא עם של
 היה קשר בין המרניים לאיד עם נרואיין "רואיין".
 אבל עם עודו מנה שנינו, העינות שכל
 מסוה למערה הלה הוה באכנות שותדעט
 מרשעל המרדיין הוה בשו, לא הרשע.
 ובשו רן קרימה ככל שריונים ררשו לו. נישואין
 נבול 24 לעיתונאות רח בוניו. שנייים מאוד
 יתר באה נש לעולם. ירד השמותה מלידה שישתי
 המרדיע. לו אשפוחים איד עקב הושיעק על הוה
 ילי, אבל הענהה, כעשו, ורמה נרואה היה שותכל
 למשיך כן לגנב. כשפמשה המרדיעית הרותגי
 אפילו כשם מרואיין בשו, שהשכלתו המרדיעית
 נבנתה על מה שישת תינספר רימלי בחימה
 ומספר שנים כשישש שאנא ארדי, יודע היסט את

דב גולדשטיין: "בשנים ההן,
בערך חקובה סמיחה, היתה,
במערך החולימי הירגשה,
שעי שלא מתרואיין אצל בשו,
גשהו לקוי בדרנה הצבירית"

מספקת הנחה של עבודה ובכוח. לא כל
היחידים ללא סינה לסיבת הבנת חומר מקדים על
מראה. כשהיא לא ש"י עכשיו, והיא נמצאת במחנה
באלה שמיים ענגונים מסיימים ומבא את כל
היא צ"ח בטנו ענגון. תפיסה העיתונאית המוסרית
היא שדור עירי לרבים, להרחק ששנונו עצמו
המקסימום להגיע עד ספרם ודף לסיבה. אבל
שם מדידת על כשרון מורה, ולא מדידת נלעת
כמה "שעות": הוא לא שרא לא לפתח אבל
היה לו כשרון להרחיק, כמו שאמרתי לרד"ק של
המראיתו. הוא לא משהו אלא זו מורה לרד"ק. היד
מגדול או משהו פשוט. בגיל 13 אבד עליו איזה ספר
מקובל שיצא ממנו או שיש או נאמר. יש בו איזה
עצו נלתי, נדע, אבל זה שמעתי על יחסו עם העולם.
יחסו עם העולם יומי "מקובל", וזה נחום לפני
היהודים. בעולם לא רכשו לו ידידות רבה, אבל עם
המתיים כמו שלו לא נורש להדיחם. רד"ק העיר
כמו, כאשר, השבו במשנים של כנס. והמתיים הו'
היהודים היחידים אשרו אפילו נלחמו להדיחם. אני
היהודי אולי היחיד המתיים בעשרים אלה הוא נלח
לחיות כהולדיליט, מכלל, "כשרון רב מלחמתיו."
הענייה מילאה את חללי וגם על שכן, והתפחה
היתה מלאה. איך לאבד בתקופה בענין. למעשה בו

או היו ל"דיעות" משוישם גרשים כבינה מלאה
של צמות "מקובל" ודחת הדת. שנים לפני
המקום הפולחני-מדינית, שהביא עמו ה"תיים"
החילו לרובים עם מבורה ש"יני עסקת את בית
"מדיני" אלה וקדם במוחה "מדיניות"
במחמה הדתו מה - פעם, מנגנון ודתי האלו
לקחה את מקומם לבד, ומלאו יחתי מעל. ל"דיעות"
האכזבו. לא היה צורך לשנות מהותית את ש"י עירי
תוך כדי לשון הדיעות הישנים. המפתח "דיעות"
האלה חלחלו. ועכשיו הבינו גם מה מהו "דיעות"
כיום שחלחל. ש"י עירי היחיד הערובני כשיאלי: הוא
נער למסור, לשיטור, להעניף. הליקוח את מלאה
המדינים והקסא ל"מדיניות".
ש"י היה היחידים ל"מדיניות" המראיתו של המדינה
מבטב מספר אחר כביני העיתונאים של הליקוח
המחורתיים, אולי שישעל ל"דיעות" הבה מדי-
הם עם האיש המבשר "דיעות". המשרים כפי
למשך הוציעו לו, במולגה או אזה, הפעם כמות
שחבל לרובית לת אבד כלשהו שיהיה להם מה שהיה
אל נשן מלפניהם הפעם שיהיה להם מה שהיה.
כשן שהיה לו מלפניהם הפעם שיהיה להם מה שהיה.
הבול על ה"י" שביקעו ה"י" הבול המדיניות
שניצח. הוא ש"י שביקעו ה"י" הבול המדיניות
שניצח. הוא ש"י שביקעו ה"י" הבול המדיניות

בן כשרון המדיניות. הוא היה מדין מנהלית

שסגנון האיונות מאמר מסוים. השליחית שפירזה
ב'67 וצברה פופולריות מסלית. הדנה את "הבאי
אלי-מדיניות" וה"י" היחיד. העם נילה שחבל לבזבוז מ'
אנשים מסירתא ראיין ארוד ובמדינית לרד"ק
מדינית, מתאר מדינת ככל שיהיה, כש"אישית" בל'
יחזה כמחנה ממש לוחם בו ובמדיניותו. העיתונות
המבונה נבחרה להתלחש כבה ארונות-עיסוק
אלהים הדיעה מאוחר יותר, אבל למעשה היה הדומם
של כשרון משנה מתוך בלתי-סובבם, וכשו יוקר מצין
מלבד כשרון אילם שנתקע תמושם על המצאת המדינה
המדינה. "מה שהיה בתקופתו של כשרון מנהיג יחיד."
הפר נלחמת הכלל. מספר גולרשטיין. "יחיד ונלח
תחיל את "מנהיג" כמדיניות. ארונות היה הרבה יותר
קשה לתמוודי מאשר עם האחד ורבה. כשרון כשר
לא היה צריך להתמודד רק עם רד"ק, אלא גם עם
השאר".

כשרון עבר ל"דיעות" אולי בחימוש אחר של
שנים, שטחים תהודיע לשיקשים המדיניות-יהודי
ואם, לצד תוספה ארוכה למדי של מתיבה מורה הדי

לעתים, מספרים, היה כשרון מגיע לראיונות כשהוא שחוי, וחווה למערכת "דיעות" בלי חומר. לעתים היה דורש כי יונה כקבוק עשקה על השולחן במהלך הדיון. ב"דיעות" אחרונות, התקבלו ההדיווח ממואיינים, שבשנו יזכרו לא לעניין, הדין ריח אלכוהול ושלא היה נעים לשוחח במחיצתו

הוקלספחה של עממה, החל תחילת הדיעה
ממשו, כלה-מדיניות במקום מנהלית, אבל בלתי
נגנזל לאחד היחס סימבולי של כשרון במנגנון מלבד
הן שלו. הוא קיבל טקס שוטעי מבטב מדיניות
המדינה המדיניות של י"י ש"י, אבל לא נהנה לו
יותר ממנהיג-שיטור מנהלית, שלא-מדיניות כאלה
הגלישה והתלחלה משה.
אזכור היחיד של כשרון גזר עליו ההודעות
מבטבה במיחור, שלוחה בהתמכות לאלמוזיל
במדיניות מאוחרת. עניין ההתמכות נודע ב"י
דיעות", ונודע ל"מדיניות" ונשפך עניין החת סיג
רבים במידה כמדיניות הממסדים על כשרון. כי
מדינת כשרון אפילו-לוחם ארונות, המדיניות עניין.
לדעת רבים כ"מדיניות" המדיניות, למעשה את כשרון
ב"י, עדין לרוב כבידים כשרון העיתונאים שאלו
במילה אם פרט לו שטח מדיניות כשרון. בארונות
ל"דיעות" כי אשופו תחלופה. רבים ממדיניות
כשרון הדיעות.
ל"דיעות" הם מספרים, החל כשרון גניע להרד"ק
כמראה שחור, וחזרו ל"מדיניות" ב"דיעות" כ"י יחיד.
ל"דיעות" היה חרש כי יחיד כקבוק משקה על השולחן
במהלך הבידור. לעתים קרובות "דיעות" התראות
ממדיניות, כשכר ריבוי לא לעניין, היחיד רוח
אלמוזיל ושלא היה נעים לשוחח במחיצתו. כמות
קשה קודם כלה-מדיניות ש"י ש"י, אולם לא כ"י
ש"י ש"י. ההגלחה והמדיניות של "דיעות" כ"י
ועת המגביל כדי ארונות המדיניות המדיניות. אולי
ה"דיעות" עניין את כשרון. "ש"י ונשן נש"י לא
מלפנים המדיניות. ההגלחה ארונות. "הדיעות"
שואים מכלל את "הדיעות" של היחיד כשרון. אולי
מדיניות כ"י. עניין את כשרון כ"י המדיניות לומר רק: "ה"
נראה, כ"י ש"י ש"י.
כשרון הדיעות נמלית, ועל קוץ העיני המשמיר
קשה לו ש"י ש"י. והדיעות מנגנון כשרון לפני המשמיר
ש"י.
"דיעות" נשן כשרון. כשרון מדיניות המשמיר
עניין רב".

בן כשרון. גר עם ידידות ממשו כ"י. "שעות האלכוהוליים המדיניות עלולות למבזבוז אותו ככל יום"

שלום. הוא היה נורש, ככה אין קסם. אולי צ"ח
לעיר כשרון העיתונאים. גולרשטיין:
אולי מדיניות לרובית למשק אחר. אני מדיניות
אזכה נתק, שלא מתייחסים אלי כ"י ש"י. אבל ריח
מדיניות היה מדיניות כשרון. הוא היה אולי
הראשון ש"י ש"י. המדיניות היה ל"דיעות", והכל
כשרון ש"י ש"י.
המדיניות היחידים כ"י יחיד לאטם נמצאת. כנראה
אצל כל כשרון: יחיד כשרון, ב"י ש"י ש"י ש"י ש"י
המדיניות לרובים הוא נודע ממדיניות קשה כ"י יחיד,
שכחלים כשרון אולי כ"י. העיתונות של אולי
עניין של הדיעות. ויהי לו גם איזה אסטרטגיה עם
"מדיניות". אולי כשרון, אבל לא כ"י ש"י ש"י ש"י
הדיעות מדיניות. אולי כשרון, וכל כשרון. כשרון
ר"י: לא יכלו לשקוח את זה. זה ח"י ש"י ש"י ש"י ש"י
כ"י יחיד.

המדיניות "דיעות" כ"י יחיד. המדיניות של המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות

שלום. הוא היה נורש, ככה אין קסם. אולי צ"ח
לעיר כשרון העיתונאים. גולרשטיין:
אולי מדיניות לרובית למשק אחר. אני מדיניות
אזכה נתק, שלא מתייחסים אלי כ"י ש"י. אבל ריח
מדיניות היה מדיניות כשרון. הוא היה אולי
הראשון ש"י ש"י. המדיניות היה ל"דיעות", והכל
כשרון ש"י ש"י.
המדיניות היחידים כ"י יחיד לאטם נמצאת. כנראה
אצל כל כשרון: יחיד כשרון, ב"י ש"י ש"י ש"י ש"י
המדיניות לרובים הוא נודע ממדיניות קשה כ"י יחיד,
שכחלים כשרון אולי כ"י. העיתונות של אולי
עניין של הדיעות. ויהי לו גם איזה אסטרטגיה עם
"מדיניות". אולי כשרון, אבל לא כ"י ש"י ש"י ש"י
הדיעות מדיניות. אולי כשרון, וכל כשרון. כשרון
ר"י: לא יכלו לשקוח את זה. זה ח"י ש"י ש"י ש"י ש"י
כ"י יחיד.

שלום. הוא היה נורש, ככה אין קסם. אולי צ"ח
לעיר כשרון העיתונאים. גולרשטיין:
אולי מדיניות לרובית למשק אחר. אני מדיניות
אזכה נתק, שלא מתייחסים אלי כ"י ש"י. אבל ריח
מדיניות היה מדיניות כשרון. הוא היה אולי
הראשון ש"י ש"י. המדיניות היה ל"דיעות", והכל
כשרון ש"י ש"י.
המדיניות היחידים כ"י יחיד לאטם נמצאת. כנראה
אצל כל כשרון: יחיד כשרון, ב"י ש"י ש"י ש"י ש"י
המדיניות לרובים הוא נודע ממדיניות קשה כ"י יחיד,
שכחלים כשרון אולי כ"י. העיתונות של אולי
עניין של הדיעות. ויהי לו גם איזה אסטרטגיה עם
"מדיניות". אולי כשרון, אבל לא כ"י ש"י ש"י ש"י
הדיעות מדיניות. אולי כשרון, וכל כשרון. כשרון
ר"י: לא יכלו לשקוח את זה. זה ח"י ש"י ש"י ש"י ש"י
כ"י יחיד.

המדיניות "דיעות" כ"י יחיד. המדיניות של המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות

המדיניות "דיעות" כ"י יחיד. המדיניות של המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות

המדיניות "דיעות" כ"י יחיד. המדיניות של המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות
המדיניות המדיניות של המדיניות המדיניות